Lietas arhīva Nr. C-3917-17/28
ECLI:LV:RVPT:2017:1206.C30391717.2.S

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 6.decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Pujate
ar tiesas sēdes sekretāri L.Franci,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" prasībā pret /pers. B/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu un zemes nomas maksas parāda piedziņu regresa kārtībā.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2017.gada 12.janvārī maksātnespējīgās garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" (turpmāk – prasītājs) administratore Elīna Evere cēla Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu un zemes nomas maksas parāda piedziņu regresa kārtībā.

[2] Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu civillietā nr. C30537914 pasludināts garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" maksātnespējas process un par maksātnespējas procesa administratoru iecelta sertificēta maksātnespējas procesa administratore Elīna Evere.

Prasītāja vienīgais atzītais kreditors ir AS "Latzemes nekustamie īpašumi" (iepriekšējais nosaukums AS "Reversed"), kura prasījums pamatots ar 30.09.2013. Rīgas apgabaltiesas spriedumu lietā nr. C30615909, kurš stājies spēkā 08.07.2014, ar kuru tiesa; no prasītāja piedzinusi naudas līdzekļus 23 744,15 *euro* apmērā.

Prasījums līdz pat šim brīdim nav segts (vispārējs princips (negativcae non probantus) nosaka, ka negatīvi fakti nav jāpierāda).

Izvērtējot prasītāja slēgtos darījumus, konstatēts, ka prasītājs ar biedru kopsapulces lēmumu sadalīja sev piederošās garāžas starp tās biedriem, kas tiesiski nav iespējami pirms prasītāja likvidācijas procesa pabeigšanas, secīgi, prasītāja manta ir nodota bezatlīdzības darījumā jeb faktiski - uzdāvināta. Tādejādi prasītājs un tās biedri pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas un tiesvedības civillietā nr. C30615909 laikā īsi pirms pirmās tiesas sēdes veikuši bezatlīdzības atsavināšanas darījumus, atsavinot bez atlīdzības jeb prasītājam uzdāvinot prasītāja īpašumu tās biedriem, kuru skaitā ir arī atbildētājs.

Lai arī piemērojamās tiesību normas (Maksātnespējas likuma 97.pants un Civillikuma 1927.pants) darījuma atzīšanai par spēkā neesošu neprasa konstatēt darījuma prettiesiskumu, vien bezatlīdzības raksturu, tomēr īpašuma sadale veikta ar mērķi samazināt prasītāja aktīvu apmēru, no kuriem būtu sedzami prasītāja kreditoru prasījumi, uzdāvinot to biedriem, kas liecina par prasītāja biedru, tajā skaitā, arī atbildētāja, negodprātīgu rīcību, kas ir pamats prasības nodrošināšanai.

Ar šādu prettiesisku rīcību (prasītāja aktīvu bezatlīdzības nodalīšana biedriem, nerēķinoties ar prasītāja kreditora likumīgajām interesēm) tika nodarīti zaudējumi prasītājam un tās kreditoram nesegto kreditoru prasījumu apmērā. Savukārt, ar katru konkrēto darījumu - prasītāja mantas nodalīšanu atbildētāja īpašumā - nodarīti zaudējumi nodalītās mantas vērtības apmērā.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 96.panta otrajai daļai, ja darījums slēgts ar saistīto personu, tiek prezumēts, ka darījuma otra puse zināja par zaudējumu nodarīšanu, ja vien nepierāda pretējo. Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 72.pantu, tulkojot to paplašināti, konstatējams, ka darījumi neapšaubāmi ir noslēgti ar ieinteresētajām personām - kooperatīvās sabiedrības biedriem, un atbilstoši Maksātnespējas likuma 96.panta otrajai daļai puses ir zinājušas vai tām bija jāzina par zaudējumu nodarīšanu.

Izvērtējot darījumus, ir secināms, ka papildus Maksātnespējas likuma 97.pantā ietvertajiem priekšnoteikumiem, pastāv arī visi Maksātnespējas likuma 96.panta otrajā daļā norādītie darījumu apstrīdēšanas priekšnoteikumi, darījumi ir atzīstami par spēkā neesošiem un līdz ar to bez atlīdzības saņemtā manta ir atdodama.

Ar 30.09.2013. Rīgas apgabaltiesas spriedumu lietā nr. C30615909, kurš stājies spēkā 08.07.2014., tiesa no prasītāja par labu kreditoram AS "Latzemes nekustamie īpašumi" piedzinusi naudas līdzekļus 23 744,15 *euro* apmērā, ko veido: zemes nomas maksas parāds un pievienotās vērtības nodoklis (PVN) par laika posmu no 01.01.2008. līdz 01.04.2009, kopā 3 787,36 *euro*; nekustāmā īpašuma nodokļa (NIN) kompensācijas parāds par laika periodu no 01.04.2009. līdz 01.09.2011. 2 829,95 *euro* apmērā; zemes nomas maksas parāds par laika periodu no 01.04.2009. līdz 01.09.2011. 13 994,47 *euro*; PVN parāds 2 951,32 *euro* apmērā un tiesas izdevumi 181,05 *euro*.

Ņemot vērā faktu, ka katra biedra lietošanā bijušas konkrētas garāžas, ko apstiprina noslēgto vienošanos saturs, tad prasītājam, saskaņā ar Civillikuma 2307.pantu, ir prasījuma tiesības pret katru biedru par ar tiesas spriedumu piedzītā parāda kā lietošanā nodotas lietas (garāžas) uzturēšanas izdevumu segšanu proporcionāli tā lietošanā esošās garāžas domājamo daļu apmēram.

Prasījuma apmērs par (garāžas) uzturēšanas izdevumu segšanu 280,50 *euro* apmērā noteikts pēc formulas

Kā tas vairākkārtīgi judikatūrā ir minēts - likums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu, jo sevišķi, paredzot segt lietas uzturēšanas izdevumus, līdz ar to secināms, ka ar tiesas spriedumu no prasītāja piedzītie nekustamā īpašuma uzturēšanas izdevumi, tajā skaitā zemes nomas maksas parāds, PVN un NĪN kompensācijas, jāsedz faktiskajiem garāžu lietotājiem, šajā gadījumā - atbildētājai, nevis tikai prasītājam.

Kā norādīts lietās SKC-1062/2015 un SKC-5/2016, ja pārvaldes uzdevumā pārvaldnieks savā vārdā slēdz zemes nomas līgumu, bet dzīvokļa īpašnieks nenodrošina pietiekamu finansējumu, tad pārvaldnieks saglabā regresa prasības tiesību pret dzīvokļa īpašnieku, jo līgums ir noslēgts tieši dzīvokļa īpašnieka interesēs, viņa vietā un uz viņa rēķina. Minētais ir pilnībā attiecināms arī uz garāžu kooperatīviem, jo, neeksistējot pozitīvam tiesiskajam regulējumam attiecībā uz garāžu privatizāciju un to ierakstīšanu zemesgrāmatās, pēc analoģijas tiek piemērots daudzdzīvokļu māju regulējums šajā jomā.

[2.1] Prasītājs lūdz tiesu atzīt par spēkā neesošu starp prasītāju un atbildētāju noslēgto 24.01.2011. vienošanos Nr.111 par 163/13798 domājamās daļas no nekustamā īpašuma, kas atrodas adresē /adrese A/, kadastra nr. /numurs A/, (Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā nr. 17940 17 (liet. garāžu bokss nr. 17)), nodalīšanu atbildētāja īpašumā, atzīstot prasītāja īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, kas ierakstīts

Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā nr. 17940 17, kadastra nr. /numurs A/, dzēšot Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā nr. 17940 17, kadastra nr. /numurs A/, II daļas 1.iedaļā ierakstus par īpašnieku un īpašuma tiesību pamatu (ieraksti nr.1.1. un nr. 1.2.), vai aizstājot tos ar Enerģētiķis, garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība, nodokļa maksātāja kods 50103106771; piedzīt no atbildētājas kā garāžas lietotāja par labu prasītājam ar lietas (garāžas) uzturēšanu saistītos izdevumus 280,50 *euro* apmērā; piedzīt no atbildētājas tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītāja tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% no simta gadā par laiku līdz sprieduma izpildei.

[3] 2017.gada 19.janvārī atbildētājai uz prasības pieteikumā norādīto dzīvesvietas adresi, kas vienlaikus ir atbildētājas deklarētā dzīvesvietas adrese, nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2017.gada 20.februārim, taču atbildētāja nedz norādītajā termiņā, nedz līdz lietas izskatīšanai paskaidrojumus par prasības pieteikumu tiesā nav iesniegusi.

[4] Prasītāja pārstāvis uz lietas izskatīšanu 2017.gada 22.novembra tiesas sēdē nav ieradies, tiesai adresētajā iesniegumā lūdzot izskatīt lietu bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes.

[5] Atbildētāja uz 2017.gada 22.novembra tiesas sēdi nav ieradusies, neinformējot tiesu par neierašanās iemesliem un nelūdzot lietas izskatīšanu atlikt.

Tiesas sēdes laiks un vieta atbildētājai paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, tiesas pavēsti nosūtot uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmo daļu, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, proti, ar vienkāršu pasta sūtījumu, elektroniskā pasta sūtījumā vai piegādā ziņnesis, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu. Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta piektajai daļai tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese – pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu, un fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Ņemot vērā minēto, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 3.punktu un otro daļu, ir pamats uzskatīt, ka atbildētājai tiesas sēdes vieta un laiks paziņota savlaicīgi, Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Pie šādiem apstākļiem, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā norādītos pamatus tiesas pienākumam atlikt lietas izskatīšanu, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu atzina par iespējamu izskatīt lietu bez prasītāja pārstāvja un atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

[6] Atbilstoši Civilprocesa likuma 208.^{1} panta prasībām aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Tā kā atbildētāja nav sniegusi paskaidrojumus par iesniegto prasības pieteikumu, kā arī nav ieradusies uz lietas izskatīšanu tiesas sēdē, nepaziņojot neierašanās iemeslus, tiesa atzīst par iespējamu lietā taisīt aizmugurisku spriedumu.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesa, pārbaudot un novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība daļā par darījuma – 2011.gada 24.janvāra vienošanās – atzīšanu par spēkā neesošu un prasītāja īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu nav pamatota un ir noraidāma, savukārt prasība daļā par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

[7] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja nav izmantojusi savus Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav ieradusies uz tiesas sēdi, nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

[8] No lietai pievienotajiem dokumentiem redzams, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.C30537914 pasludināts garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" maksātnespējas process un par prasītāja maksātnespējas procesa administratoru iecelta sertificēta administratore Elīna Evere *(lietas 7.,8.lapa).*

Pārbaudot datus Uzņēmumu reģistra datu bāzē, konstatēts, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 6.jūnija lēmumu izbeigts maksātnespējīgās garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" maksātnespējas process un pasludināts garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" tiesiskās aizsardzības process.

[9] Kā redzams no lietai pievienotajiem dokumentiem, 2011.gada 24.janvārī starp garāžu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "Enerģētiķis" un sabiedrības biedru /pers. B/ noslēgta vienošanās Nr.11 (turpmāk – vienošanās), ar kuru garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "Enerģētiķis" no sev piederošā nekustamā īpašuma, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļā, pamatojoties uz 1999.gada 29.marta aktu par ēku pieņemšanu ekspluatācijā (apzīmējums kadastrā 0100 592 0088), garāžu bokss Nr.17, atbilstoši garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" biedru 2011.gada 19.janvāra kopsapulces lēmumam, nodala 163/13798 domājamās daļas atbildētājas /pers. B/ īpašumā *(lietas 30.lapa).*

[9.1] Atbilstoši Civillikuma 994.pantam par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatās.

No lietas materiāliem pievienotās izdrukas no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr.17940 17 (kadastra Nr./numurs C/) redzams, ka atbildētājai, pamatojoties uz 2011.gada 24.janvāra vienošanos Nr.11, zemesgrāmatā nostiprinātas īpašuma tiesības uz 163/13798 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese B/, norādot, ka atbildētājas lietošanās ir garāžas bokss Nr.17 *(lietas 31.lapa).*

[10] Prasītāja administratore tiesā celto prasību par 2011.gada 24.janvāra vienošanās atzīšanu par spēkā neesošu pamatojusi ar atsauci uz Maksātnespējas likuma 96. un 97.pantu, norādot, ka īpašuma sadale veikta ar mērķi samazināt sabiedrības aktīvu apmēru, no kuriem būtu sedzami sabiedrības kreditoru prasījumi, un ar konkrēto darījumu prasītājam nodarīti zaudējumi nodalītās mantas vērtības apmērā.

[10.1] Atbilstoši Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 2.punkta prasībām administratoram ir pienākums izvērtēt parādnieka darījumus un celt tiesā prasību par attiecīgā darījuma atzīšanu par spēkā neesošu neatkarīgi no šā darījuma veida, ja tas noslēgts triju gadu laikā pirms juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas un tādējādi parādniekam ir nodarīti zaudējumi, turklāt persona, ar kuru vai kurai par labu noslēgts darījums, zināja vai tai bija jāzina par šādu zaudējumu nodarīšanu.

Savukārt Maksātnespējas likuma 97.panta pirmā daļa noteic, ka administratoram ir pienākums izvērtēt un celt tiesā prasību par parādnieka

dāvinātās mantas vai tās daļas atdošanu atbilstoši Civillikuma 1927.panta noteikumiem, kas, savukārt, noteic, ka manta atzīstama par dāvinātu tikai tiktāl, ciktāl no tās atvilkti dāvinātāja parādi. Tajā gadījumā, kad dāvinātājs nespēj samaksāt parādus, kuri viņam bijuši dāvināšanas laikā, ne vien viņa kreditori var prasīt sev apmierinājumu no viņa dāvanas, bet arī viņš pats var prasīt no apdāvinātā, lai no viņa dāvinātās mantas dod atpakaļ šo parādu samaksai vajadzīgo daļu.

Atbilstoši Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 19.februāra spriedumā lietā Nr.SKC-590/2014 norādītajam, no Civillikuma 1927.panta satura izriet, ka kreditora tiesības prasīt apmierinājumu no dāvanas saistītas ar diviem apstākļiem: 1) mantas dāvināšanas laikā tās dāvinātājam bijuši parādi un 2) dāvinātājs nespēj parādu nomaksāt *(sk. Senāta 2007.gada 12.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-590).* Savukārt Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 12.septembra spriedumā lietā Nr.SKC-590 atzīts, ka Civillikuma 1927.pantā lietotais jēdziens „prasīt apmierinājumu no dāvanas" tulkojams kā piedziņas vēršanu uz atdāvināto mantu.

Vienlaikus tiesa secina, ka prasītājs, uzskatot 2011.gada 24.janvārī noslēgto vienošanos Nr.8 par bezatlīdzības līgumu – dāvinājumu, nav cēlis tiesā prasību par piedziņas vēršanu uz atdāvināto mantu attiecīgi prasītāja kā kreditora prasījuma apmērā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasītāja prasība par 2011.gada 24.janvārī noslēgtās vienošanās Nr.11 atzīšanu par spēkā neesošu, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 97.pantu un Civillikuma 1927.pantu ir nepamatota, jo attiecīgās tiesību normas paredz dāvinātās mantas vai tās daļas atdošanu parādu samaksai nevis darījuma atzīšanu par spēkā neesošu.

[10.2] Atbilstoši Maksātnespējas likuma 97.pantra trešās daļas prasībām šī panta normas piemērojamas attiecībā uz darījumiem, kas noslēgti triju gadu laikā pirms juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas vienas.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja maksātnespēja pasludināta 2014.gada 19.septembrī ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu lietā Nr.C30537914, līdz ar to tiesa atzīst, ka attiecībā uz 2011.gada 24.janvārī noslēgto vienošanos Nr.11 ar atbildētāju ir iestājies prasības celšanas noilgums.

Tiesa atzīst par nepamatotu prasītāja viedokli, ka prasītāja pamats apstrīdēt darījumu un celt tiesā īpašuma prasību radies brīdī, kad apstrīdētais darījums nostiprināts zemesgrāmatā, kas konkrētajā gadījumā ir 2012.gada 31.maijs, jo saskaņā ar Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 2.punkta un 97.panta trešās daļas noteikumiem administratoram ir pienākums izvērtēt parādnieka darījumus un celt tiesā prasību par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, ja darījums noslēgts triju gadu laikā pirms juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas. Tādējādi likumdevējs ir konkrēti noteicis termiņu šādu prasību celšanai, ņemot vērā darījuma noslēgšanas brīdi, kas konkrētajā gadījumā ir 2011.gada 24.janvāris, nevis darījuma nostiprināšanas laiku zemesgrāmatā.

[10.3] Tāpat tiesas ieskatā par nepamatotu atzīstama prasītāja atsaukšanās uz Civillikuma 1. un 1415.pantu, norādot, ka apstrīdētā vienošanās un tās noslēgšana no atbildētāja puses ir pati par sevi neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs likumiem vai labiem tikumiem, vai kas vērsta uz to lai apietu likumu, un tādejādi tā nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu un šāds darījums nav spēkā.

Tiesa norāda, ka vienošanās noslēgšana, arī bezatlīdzības, pati par sevi nav vērtējama kā neatļauta vai nepieklājīga, un vienošanās slēgšana ir atzīstama par tiesisku un šāds darījums par tiesiski noslēgtu. Attiecībā uz blakus apstākļiem, kas prasītāja ieskatā padara vienošanos par prettiesisku, ka atbildētājs slēdzis bezatlīdzības vienošanos, kas noveda pie prasītāja maksātnespējas, arī paši par sevi nevar būt par pamatu secinājumam, ka vienošanās ir prettiesiska.

Tiesas ieskatā vienošanos, kas, iespējams, varēja novest pie prasītāja maksātnespējas, apstrīdēšanas kārtība ir noteikta Maksātnespējas likuma 96., 97.pantā, kur savukārt ir noteikts šādu darījumu apstrīdēšanas noilgums, kas konkrētajā gadījumā ir iestājies.

Tiesa atzīst, ka tā kā maksātnespējas administrators darbojas un pārstāv sabiedrību tikai maksātnespējas procesa laikā, administratoram maksātnespējas procesa ietvaros ir tiesības apstrīdēt maksātnespējīgās sabiedrības darījumus tikai speciālās tiesību normas, proti – Maksātnespējas likumā noteiktā regulējuma ietvaros.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība daļā par 2011.gada 24.janvārī ar atbildētāju noslēgtās vienošanās Nr.11 atzīšanu par spēkā neesošu ir noraidāma kā nepamatota.

[11] Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājas ar garāžas uzturēšanu saistītos izdevumus 280,50 *euro* apmērā par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim, pamatojoties uz Civillikuma 2307.pantu, kas noteic pilnvarotāja pienākumus, norādot, ka pēc analoģijas piemērojams arī likuma regulējums, kāds noteikts attiecībā uz daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašnieku pienākumiem.

Lietā nav strīda ka līdz atbildētājas īpašuma tiesību uz nekustamo īpašumu - 163/13798 domājamo daļu no nekustamā īpašuma Šmerļa ielā 1, Rīgā, reģistrācijai zemesgrāmatā 2012.gada 31.maijā, atbildētājas lietošanā atradās garāžas bokss Nr.17, kas norādīts 2011.gada 24.janvāra vienošanās Nr.11 *(lietas 30.lapa).*

Atbilstoši 2011.gada 2.februāra izrakstam no 2011.gada 19.janvāra garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" kopsapulces protokola, garāžas Nr.17 platība ir 16,3 m^2, kas veido 163/13798 domājamās daļas no nekustamā īpašuma būves /adrese B/.

Kā redzams no lietas materiāliem, ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu lietā Nr.C30615909 apmierināta maksātnespējīgās a/s "Reversed" prasībā pret garāžu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "Enerģētiķis" par zemes nomas maksas parāda piedziņu, noteikta zemes nomas maksa par 3 047 m^2 zemes gabala/adrese B/ nomu garāžu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai "Enerģētiķis" no 2008.gada trešā ceturkšņa līdz 2011.gada trešajam ceturksnim un no garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" par labu maksātnespējīgajai a/s "Reversed" piedzīts zemes nomas maksas parāds.

Kā izriet no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr.17940 (kadastra Nr./numurs A/), tiesības uz garāžu Nr.17, /adrese B/, laikā, par kuru ir izveidojies zemes nomas maksas parāds, bija reģistrētas uz prasītāja vārda.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka nav pamata uzskatīt, ka starp prasītāju kā garāžas īpašnieku un atbildētāju kā tās tiesīgo lietotāju pastāvētu no pilnvarojuma līguma izrietošas tiesiskās attiecības, kuru ietvaros atbildētājs būtu devis pilnvarojumu prasītājam slēgt vienošanos par zemes nomas maksas samaksu ar zemes, uz kuras atrodas attiecīgā garāža, īpašnieku. Līdz ar to tiesa atzīst, ka nav pamata piemērot analoģiju ar regulējumu kāds noteikts attiecībā uz daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašniekiem un šo māju pārvaldniekiem.

Vienlaikus tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 192.panta nosacījumus, kas noteic, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas un Civilprocesa likuma 93.pantu, kas paredz, ka katrai pusei ir jāpierāda tikai faktiskie apstākļi, uzskatot, ka pusēm nav jāpierāda, ka zināms tiesību normu kopums tiešām pastāv un ir piemērojams, t.i. tiesai pašai jāpiemēro konkrētam gadījumam atbilstošie likumi, t.sk., ja puses uz tiem nav atsaukušās vai atsaukušās nepareizi.

[11.1] Civillikuma 927.pants noteic, ka īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t.i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties [..], savukārt Civillikuma 1036.pants noteic, ka īpašums dod īpašniekam vienam pašam pilnīgas varas tiesību par lietu, ciktāl šī tiesība nav pakļauta sevišķi noteiktiem aprobežojumiem.

Lietā nav strīda par faktu, ka prasītājs strīdus periodā, proti, no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim bija nodevis atbildētājas lietošanā garāžu Nr.17, /adrese B/.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājai kā faktiskajam nekustamā īpašuma – garāžas Nr.17, /adrese B/ lietotājam ir pienākums atlīdzināt prasītājam izdevumus, kas tam radušies saistībā ar šīs garāžas uzturēšanu un lietošanu, jo likums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu, nesedzot ar tās uzturēšanu saistītos izdevumus, kas radušies lietas īpašniekam.

Atbildētāja nav iesniegusi tiesā dokumentus, kas ļautu izdarīt secinājumus par to, ka atbildētāja minētajā laika periodā būtu segusi izmaksas, kas saistītas ar atbildētājas lietošanā nodotās garāžas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība daļā par izdevumu piedziņu, kas saistīti ar atbildētājas lietošanā esošās garāžas uzturēšanu 280,50 *euro* apmērā par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim, ko prasītājs aprēķinājis atbilstoši atbildētājas lietošanā nodotās garāžas platībai, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu lietā Nr.C30615909, ir pamatota un apmierināma, piedzenot minēto naudas summu no atbildētājas.

[12] Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā minēto, prasītājam nosakāmas tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 280,50 *euro*, vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[13] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmo daļu tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi, kuru uzskaitījums norādīts šā panta otrajā daļā, un ar lietas vešanu saistītie izdevumi, kuru uzskatījums norādīts šā panta trešajā daļā.

Ņemot vērā to, ka prasītājs nav iesniedzis tiesā dokumentus par to, ka prasītājam konkrētajā civillietā būtu radušies tiesāšanās izdevumi, tiesai nav pamata apmierināt prasītāja lūgumu par tiesāšanās izdevumu piedziņu no atbildētāja.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punkta no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti administratori prasībās, kas celtas to personu labā, kurām pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process.

Prasības pieteikumu tiesā iesniegusi maksātnespējīgās garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" administratore Elīna Evere, līdz ar to administratore, ceļot prasību ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas.

Tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai, kā to noteic Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa.

Tiesas izdevumi saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Ņemot vērā minēto, no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva par apmierināto prasību par parāda piedziņu, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunktam piedzenama 71,14 *euro* apmērā, kā arī atbilstoši Civilprocesa likuma 39., 42.pantam no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 *euro* apmērā.

[15] Civilprocesa likuma 2041.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34., 41., 42., 190., 195. un 204.[1], 208.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt daļēji.

Apmierināt garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" prasību daļā par zemes nomas maksas parāda piedziņu un **piedzīt no /pers. B/** *(/pers. B/),* personas kods /personas kods/, par labu garāžu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai "Enerģētiķis", reģistrācijas Nr.50103106771, zemes nomas maksas parādu **280,50 *euro*** (divi simti astoņdesmit *euro* un piecdesmit centi).

Samaksa par labu prasītājam veicama norēķinu kontā Nr.LV11PARX0000577301018, AS "Citadele banka".

Noteikt garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" reģistrācijas Nr.50103106771, tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ *(/pers. B/),* /personas kods/, likumiskos procentus – 6% gadā, no nesamaksātās pamatparāda summas 280,50 *euro*, vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noraidīt garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" prasību pret /pers. B/ daļā par 2011.gada 24.janvāra vienošanās Nr.11, kas noslēgta starp garāžu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "Enerģētiķis" un /pers. B/, atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu, kas ierakstīts Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.17940 17 (kadastra Nr./numurs A/).

Piedzīt no /pers. B/ *(/pers. B/),* personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu **71,14 *euro*** (septiņdesmit viens *euro* un četrpadsmit centi).

Valsts nodeva jāmaksā:

Saņēmējs:	Valsts kase
Reģistrācijas nr.	90000050138
Konta Nr.	**LV55TREL1060190911200**
Saņēmēja banka:	Valsts kase
BIC kods	TRELLV22
Iemaksas mērķis:	valsts nodeva civillietā Nr.C30391717.

Piedzīt no /pers. B/ *(/pers. B/),* /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **3,20 *euro*** (trīs *euro* un divdesmit centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā:

Saņēmējs	Tiesu administrācija
Reģistrācijas	Nr.90001672316
Konta Nr.	LV51TREL2190458019000
Saņēmēja iestāde	Valsts kase
BIC kods	TRELL22
Maksājuma mērķis	ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C30391717.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izskaidrot /pers. B/, ka maksājuma dokuments, kas apliecina tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos, nekavējoties jāiesniedz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā (Abrenes iela 3, Rīgā, 4.stāvā), pretējā gadījumā pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa notecējuma spriedums tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Atbildētāja 20 dienu laikā no pilna aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt tiesai, kura taisījusi aizmugurisku spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2017.gada 6.decembris.

Tiesnese I.Pujate